

LA CÀTEDRA DE L'APÒSTOL SANT PERE

El dia 22 de febrer se celebra la festa de la Càtedra de l'Apòstol Sant Pere, que enguany coincideix amb la peregrinació jubilar de la diòcesi a Roma. Es tracta d'una celebració que ens recorda que la unitat de l'Església s'edifica sobre la confessió de fe de Pere, sobre el seu magisteri i el seu govern, Ha de ser, per això, una ocasió perquè els catòlics renovem la nostra adhesió sincera al Papa i al seu magisteri. La unitat entorn d'ell és l'únic camí perquè l'Església es mantinga ferma enmig de les dificultats que ha de superar a cada moment de la història.

L'Església no és actualment una institució compacta en la qual tots pensem el mateix en tot. Vivim un pluralisme d'espiritualitats, de pensament teològic i de mètodes pastorals molt major que en el passat. Això, si no ens allunya de la fe comuna i no trenca els vincles de la caritat entre nosaltres, és enriquidor per a tots. Però sovint no ocorre això: la polarització ideològica entre les diferents sensibilitats que conviuen a l'Església ens porta a una situació en la qual les diferències arriben a ser irreconciliables.

L'arrel d'esta situació cal buscar-la en una inadequada relació entre la fe i la pròpia ideologia. La fe naix d'una actitud de confiança en Déu i és la virtut sobrenatural que ens mou a orientar totalment la nostra vida cap a Ell, i a no dubtar de la veracitat del que ens ha revelat. De la mateixa manera que quan ens fiem d'algú, no dubtem del que ens diu; els creients no dubtem de la veritat de la Revelació perquè ens fiem de Déu. Per això la fe és la virtut que configura la vida del creient en totes les seues dimensions: la seua manera d'actuar, de pensar i de sentir.

No obstant això, sovint s'absolutitza la pròpia ideologia fins al punt que el contingut de la fe s'interpreta des d'ella i s'eliminen, s'obliden o s'ignoren aquelles dimensions del cristianisme que no s'adeqüen a la pròpia manera de pensar, com algunes veritats de la fe o normes morals. També esta actitud afecta a la litúrgia: alguns reivindiquen una litúrgia "tradicional" en reacció a la doctrina del Vaticà II; mentres que uns altres, per als qui el Concili es va quedar curt, convertixen les celebracions en expressió d'uns sentiments o ideals purament humans, oblidant que la celebració litúrgica és el lloc de la presència del misteri de la Salvació que Déu ha realitzat en Crist.

En una situació com esta, el ministeri del successor de Pere queda qüestionat: mentres que alguns creuen que el Papa ja no garantix la continuïtat amb la Tradició de l'Església i distingixen entre el ministeri papal i la persona que l'exercix, com si estes dos realitats es pogueren separar; uns altres pensen que l'Església necessita unes reformes que no acaben d'arribar. En esta situació, la festa de la Càtedra de Sant Pere, que ens recorda que la unitat a l'Església només s'aconsegueix entorn del successor de l'Apòstol i en l'acceptació confiada del seu magisteri, ha de ser una ocasió perquè els catòlics renovem la nostra confiança en el Papa Francesc i la nostra adhesió a la seua persona. En estos moments us convida a orar pel seu ràpid restabliment.

***Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València**